

ชื่อหัวข้อสารนิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยซ้ำซ้อนตามกฎหมายระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
นักศึกษา	อารยา ห่อทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมहिมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มุ่งศึกษาถึงสภาพปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยซ้ำซ้อน (Issuing Repeated Disciplinary Punishment Order) โดยพิเคราะห์กรณีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 (Government Teacher and Educational Personnel Act B.E. 2547 (2004)) โดยศึกษาและวิจัยถึงความเป็นมา ความหมาย กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายของประเทศไทยในเรื่องดังกล่าว

จากการศึกษาพบว่า ในกรณีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซ้ำซ้อนในความผิดเดียวกันอาจเกิดขึ้นได้หลายกรณี เช่น การออกคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดเดียวกันกับผู้บังคับบัญชาเคยสั่งลงโทษไปแล้ว และมีการออกคำสั่งลงโทษใหม่เพื่อเพิ่มโทษจากคำสั่งลงโทษเดิม โดยเรื่องนี้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันอยู่สองฉบับ คือ (1) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และ (2) ระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2548 ซึ่งพบว่ากฎหมายทั้งสองฉบับนี้ไม่มีหลักเกณฑ์และวิธีการยกเลิกหรือเพิกถอน (Cancellation or Revocation) คำสั่งลงโทษทางวินัย และแนวทางการพิจารณาการมีผลใช้บังคับของคำสั่งลงโทษฉบับเดิมยังขาดความชัดเจน จึงก่อให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย (Gap in Law) ที่ทำให้ผู้บังคับบัญชา (Commander) อาจสั่งลงโทษทางวินัยในมูลความผิดเดียวกันได้ถึงสองครั้ง ซึ่งขัดต่อหลัก *ne bis in idem* หรือ

หลักการห้ามลงโทษซ้ำสองครั้ง (Principle Forbidding Double Jeopardy) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถูกลงโทษ และอาจขัดต่อหลักความจำเป็นและหลักความได้สัดส่วนตามนัยมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รวมถึงหลักนิติธรรม (Rule of Law) ในแง่มุมมองของสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีนัยที่ให้ความเคารพต่อหลักนิติธรรมตามมาตรา 3 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

เมื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว จึงมีข้อเสนอแนะในเรื่องปัญหาการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยซ้ำซ้อน โดยเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม (Amendment) มาตรา 97 มาตรา 104 และมาตรา 124 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ในประเด็นการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยฉบับเดิมเพื่อสั่งลงโทษใหม่ให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 9 โดยกำหนดเพิ่มเติมให้คำสั่งลงโทษทางวินัยฉบับใหม่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งลงโทษฉบับเดิม ซึ่งหากดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้แล้ว อาจส่งผลให้เจ้าหน้าที่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและมีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งยังอาจส่งผลดีต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (Teacher and Educational Personnel) ซึ่งจะทำการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) เกิดประสิทธิผลและประสิทธิผล รวมทั้งเป็นการป้องกันมิให้เกิดการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (Unlawful Exercise of Power) และยังสามารถสร้างความคุ้มครองอันก่อให้เกิดความมั่นใจและเป็นขวัญกำลังใจที่ดีแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

THEMATIC TITLE	LEGAL ISSUES REGARDING THE ISSUANCE OF DUPLICATE DISCIPLINARY ORDERS UNDER THE LAW OF GOVERNMENT TEACHERS AND EDUCATIONAL PERSONNEL
STUDENT	ARAYA HORSAP
THEMATIC ADVISOR	DR. TRIPETCH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS, PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW, SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2023

ABSTRACT

This thematic paper aims to study the legal issues relating to the issuance of repeated disciplinary punishment orders, analyzing cases of such orders issued to government teachers and educational personnel under Article 97 of the Government Teacher and Educational Personnel Act B.E. 2547 (2004). The study explores the background, meaning, international law, and Thai law related to this matter. It was found that in cases of repeated disciplinary punishment orders for the same offense against government teachers and educational personnel, various situations may arise. For example, disciplinary orders may be issued based on the National Anti-Corruption Commission's (NACC) decisions, which may adjudicate disciplinary offenses similar to those for which superiors have previously issued punishment orders. In addition, disciplinary orders may also be issued to increase the penalty from the original punishment. The relevant laws in this study are the Government Teacher and Educational Personnel Act B.E. 2547 and the Ministerial Regulation regarding the procedures for issuing disciplinary punishment orders for government teachers and educational personnel B.E. 2548. It was observed that these laws lack the criteria and procedures for canceling or revoking disciplinary punishment orders. Moreover, the rules for assessing the effectiveness of the original disciplinary orders are unclear, leading to a legal gap that allows commanders to issue disciplinary punishment orders for the same offense up to two times, conflicting with the principle of *ne bis in idem* or the prohibition of double

jeopardy. This situation may impact government teachers and educational personnel who are subject to disciplinary punishment and may also conflict with the principles of necessity and proportionality under Article 26 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560. Additionally, it raises concerns about the Rule of Law in terms of fundamental rights with respect to the principles of legality under Article 3, paragraph two, of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560.

Having analyzed the aforementioned issues, there are recommendations regarding the problem of issuing repeated disciplinary punishment orders. It is suggested that amendments be made to Section 97, Section 104, and Section 124 of the Government Teacher and Educational Personnel Act B.E. 2547. The focus should be on the cancellation or revocation of the original disciplinary punishment orders to make the issuance of new orders clearer. Additionally, it is recommended to make supplementary amendments to the Ministerial Regulation concerning the procedures for issuing disciplinary punishment orders for government teachers and educational personnel B.E. 2548, Article 9. This amendment should specify that new disciplinary punishment orders have to contain significant provisions regarding the cancellation or revocation of the original disciplinary punishment orders. Implementing these recommendations may lead to clearer practices and uniform standards for personnel administration. This, in turn, could enhance the efficiency and effectiveness of personnel administration for government teachers and educational personnel, preventing the unlawful exercise of power. Furthermore, it shall create a protective environment, instilling confidence and positive motivation among government teachers and educational personnel.